

LANDSKAPSNÄMNDENS framställning till Å-
lands landsting med förslag till landskapslag
angående uppskov tillsvidare med debitering och
uppbörd av grundskatterna inom landskapet Å-
land.

Landshövdingen i landskapet Åland har uti skrivelse av den 14 september 1926 Landskapsnämnden till kännedom och för att Lands-
tinget delgivas meddelat, hurusom Landskapsnämnden, sedan Lands-
tinget i brev av den 19 december 1924, bland annat, uppmanat
Landskapsnämnden att uppgöra förslag till motion rörande jord-
lägenheternas i landskapet fullständiga befrielse från grund-
skatter samt vidtaga åtgärder därhän, att debiteringen och upp-
börden av ifrågavarande skatter måtte uppskjutas intill dess be-
rörda lagstiftningsinitiativ vunnit sin lösning, uti skrivelse
för den 4 december 1925 hos landshövdingen anhållit, att med upp-
börden av grundskatterna finge tillsvidare anstå, i anledning
varav uppbörden av sagda skatter under åren 1925 och 1926 icke
blivit verkställd; men alldenstund landshövdingen ur resolutio-
nerna den 16 mars 1739 och 1 september 1741, vilka fortfarande
äga tillämpning i fråga om den grundskatt, som bort uppbäras
under år 1925, emellertid funnit framgå, att uppbördsman sedan

tre år förlidit efter det år, för vilket skatt blivit eller bort
 bliva debiterad, icke vidare äger utkräva densamma utan ansvarar
 därefter allena för vad som icke behörigen inkräfts eller avkortats,
 har landshövdingen, med fästat avseende jämväl därå, att restin-
 drivningen tager en rundlig tid i anspråk, ansett sig icke kunna
 i stöd av ovanåberopade skrivelser låta med uppbörden av ifrågava-
 rande skatt anstå längre än senast till ingången av maj månad år 18

Ehuru Landskapsnämnden för sin del hållit före, att landskapet
 äger ostridig rätt att besluta beträffande uppbörden av ifråga-
 komna skatt, har Landskapsnämnden likväl ansett sakens vikt och
 betydelse kräva, att ett auktoritativt uttalande i frågan erhöles
 och har fördenskull härom gjort anhållan hos Finlands främsta ka-
 pacitet på det finansförvaltningsrättsliga området, nämligen pro-
 fessorn i förvaltningsrätt vid Helsingfors universitet jurisdok-
 torn Karl Willgren, som uti frågan beredvilligt avgivit det åskade
 utlåtandet, enligt vilket otvetydigt framgår riktigheten av Land-
 skapsnämndens ovannämnda uppfattning, som vidare av professorn
 Willgren utvecklats och utmynnar i förslaget, att Landstinget vil-
 le utfärda en landskapslag angående jordskatteuppbördens tempo-
 rära inställande eller ock jordskattens totala upphävande. Enär
 Landskapsnämnden, som för sin del i allo förenar sig om profes-

sörn Willgrens nyssberörda förslag, anser försiktigheten fordra att tillsvidare, sålänge republikens statsmakter icke fattat ståndpunkt till frågan om landskapet tillkommande vederlag för den minskning landskapets inkomster i följd av antydda förändringar av den åländska beskattningen komme att undergå, låta med avlyftandet av irrågakomna andel av grundskatten anstå, får Landskapsnämnden vördsamt föreslå, att Landstinget ville besluta om uppskov med debitering och uppbörd av sagda skatt samt i sådant avseende antaga nedanstående landskapslag angående uppskov tillsvidare med debitering och uppbörd av den hälft av grundskatten, som jämlikt § 4 i lagen den 11 augusti 1922, innehållande särskilda stadganden rörande landskapet Ålands befolkning, är till landskapet avträdd:

"På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting beslutat

att med debiteringen och uppbörden av den hälft av grundskatten, som jämlikt § 4 i lagen den 11 augusti 1922, innehållande särskilda stadganden rörande landskapet Ålands befolkning är till landskapet avträdd och bort uppbäras under år 1925 samt jämväl framdeles borde uttagas, skall tillsvidare och intill

Mariehamn, den 5 oktober 1926.

På Landskapsnämndens vägnar:

Handwritten:

Werner Bruner